

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorvm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 5. Infamis & miser exitus vanitatis & impuritatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](#)

118 Cap. III. De luxuria Iudeæ puella,

Ia non diu responsum meditata, illico, uti à proco instructa erat, dixit, Virginem se esse illibatam, ceterum si & mater sit, virtute id altiore factum esse debuisse. Huc dicit impudentia. *E rubescere debemus, & condemnare peccatum, non defendere*, ait S. Ambrosius ille officiorum magister, quoniam pudore culpa minitur, defensione cumulatur. Cumulauit & hæc puella culpam apud mortales pariter ac immortales.

S. Ambr.
lib. de
Abel &
Cain.

V.
INFAMIS
ET MISER
EXITVS
VANITA-
TIS ET
IMPVR-
TATIS.

Vidisses parentes, præ gaudij magnitudine, se non capientes. Et, quia magnæ lætitiae animorum, non possunt premi, illico vicini, vicini familiaribus, hi amicis suis dicunt, scribunt, narrant, & quæ ab Angelo manifestata, & quæ à filia Virgine modestissima modestissimèque intellecta fuissent. Ex rumore fama, è fama fit in omnibus plateis, clamor, & ingens congratulatio omnium synagogarum. Concurritur vndique è pagis, castris, vrbibus, ad virginem videndam, salutandam, muncrandam, quæ Messiam esset paritura; congeruntur dona, honores exhibentur. Sed nemo omnium suam personam melius egit, quam puella, doctissimè simulans sanctitatem, & in sinum suum ridens, quod, cum lupanari debita esset, throno Salomonis

nisi digna censeretur. Insultabant iam etiam Iudæi Christianis, quod, in eum usque diem; gratis Christum pro Messia habuissent, & in eo impletum iactassent, quod Isaías esset vaticinatus: *Ecce virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel:* Iam demum apparere imposturam Christianorum, Iudæorum verissimam veritatem. Talia, per rotam ciuitatem Wormatiensem, perque dissita etiam loca, non sine offensione multorum, quotidie iactabantur. Verè, tu Deus, odisti obseruantes vanitates superuacue; &, in vanitate sua apprehenditur peccator. Psal. 30. 7.
Eccl. 2. 3.
8.
Nam inanissimos hos triumphos in magnum luctum conuertisti. Aderat iam tempus pariendi, quo ingens ad domum puellæ confluxit multitudo Iudæorum cupientium noua natinitate diu desiderata letificari. Sed iustus Deus, vanam spem iniquorum conuertit in fabulam, gaudium in tristitiam, expectationem in confusione. Ut enim eorum patres olim, cum Herode, de natinitate salutifera filij Dei turbati sunt; ita & ipsi gaudere de vanitate in luctu desiturna merebantur. Adfuit ergo tandem hora partitionis, & ecce, ad aliarum mulierum morem, dolores, gemitus, clamores exaudiabantur, & prope Corybantes necessarij

erant, qui cymbala pulsarent, ne tanti puellæ eiulatus à gente Hebræa, ante fores, & in plateis ante domū stante perciperentur. Quanquam ij clamores vocibus Iudæorum satis confundebantur, identidem clamantium, *Messia, Messia veni, desiderium collum aeternorum, desiderate cunctis gentibus.* Magna expectatio, magna illusio. Parturiunt montus, nascetur ridiculus mus. Nam hæc dum clament magnis vociferationibus, prodiit tandem infans in lucem, sed infelciter; metamorphosi prorsus inopinata: non enim Messiam, sed puellam peperit putata virgo; cuius spes omnes, omnis honor, gaudium omne in irritum ceciderunt. Riserunt Christiani Messiam feminam; triumphauit vera Religio; data est in ruborem vanitas: Mendacium sutorio atramento absolutum: Iudæi tantæ ignominiæ impatientes, penè dirupti sunt indignatione; quorum unus in furorem datus arreptum pede infantem ad parietem allisit; mortemque infanticidio, ipse etiam meruit. Parentes, postquam puerperam tormentis adegerunt prodere stupratorem, penè ipsi etiam luctu contabuerunt. Filia præ pudore, non ausa est amplius in publico comparere, omnium digitis notanda, men-

fis

sis omnibus narranda, omnibus seculis cantanda. Hunc finem habet infamis voluptas. Verè D. Hieronymus exclamat: *o quam acerbus fructus luxuriae, amerior felle, crudelior gladio!* fœtentior hirco. Vnde in Emblemate,

Est erucasalax, indexq; libidinis hircus.

Nullum certè peccatum est magis erubescendum, nullum, ipsa natura duce, homines magis occultare nituntur; vnde & *inter opera tenebrarum* præcipuè computatur; & à S. Paulo *passiones ignominiae* appellantur, quæ ad hoc peccatū incitant. In inferno, igne sulphureo punientur luxuriosi, quia summus est fætor huius flagitij. Quod etiam ita punitum est, in hac vita, quando *Dominus pluit super Sodomam & Gomorram sulphur & ignem.*

Et punitum est per *passiones ignominiae*, in multis viris, reprehensas. Tigillinum præfectum vigilum & prætorij, inter stupra concubinarum & oscula, sectis nouacula faucibus, in honestam clausisse vitam, ait Corn. Tacitus. Speusippum Philosophum de Platonis schola in adulterio turpiter perijisse, refert in Apologetico Tertullianus. Ignominiosum est hoc viris, & pro fræno esse potest. Sciuit Deus muliebris sexus, in hoc vitio, fragilitatem, quare, velut frænum aliquod, aut anti-

Andr Al-
ciat Em-
blem. 72.

Vl.
INFAMIA
LIBIDINO-
SORVM.

Rom. 1.
26.

Gen. 19.
24.

H 5 dotum,